

niszter a kormány és a kormányzó hozzájárulását kérte, hogy a fegyveres erőt bevehessék.⁵⁹

A beleegyezés birtokában Szombathelyi Ferenc vezérezredes, vezérkari főnök utasította a Szegeden állomásozó V. hadtest parancsnokát, Feketehalmy-Czeydner Ferenc altábornagyot, hogy egységeivel legyen a helyi csendőr- és rendőralakulatok segítségére. Feketehalmy-Czeydner hangos németbarát és vad antiszemita volt, s úgy gondolta, itt a fényes alkalom, hogy móresre tanítsa a partizánokat. Tudta, hogy az idő tájt magas rangú német és olasz vendégeket vártak Budapestre, s nekik is imponálni akart.⁶⁰

Három gyalogsági zászlóaljat rendelt a helyszínre Deák László ezredes parancsnoksága alatt. A csendőri és immár katonai alakulatokat erősítették azok a nemzetőrök, amelyeket éppen akkoriban állítottak föl az ott élő magyarokból és németekből.

Zsablyán időközben hat partizánt kivégeztek, és a rend ezzel helyreállt. Deák és Fóty viszont továbbra is hamis jelentéseket küldött arról, hogy a falu és környéke heves harcok színtere. Feketehalmy-Czeydner úgy döntött, hogy példás megtorláshoz folyamodik, megbünteti a falut és környékét. A területet körülfojták, és a lakosságot módszeresen lemészárolták. A Bajcsy-Zsilinszky által készített felterjesztésben az állt, hogy csak Zsablyán kb. 1400 embert gyilkoltak le, köztük sok nőt és gyereket.

Pusztulniok kellett, szögezte le Feketehalmy-Czeydner, „mert támogatták a partizánokat”, a gyerekeknek meg azért kellett meghalniuk, mert különben „bosszút álltak volna, amint megemberesednek”⁶¹. Csurogon még magasabb volt az áldozatok száma, ott 1800 embert öltek meg.⁶² A mészárlást két nagy raktárépületben követték el, s a leggyilkoltak között kb. 100 zsidó is volt.⁶³ A megtorló akciót ugyanilyen kiméretlenül hajtották végre Boldogasszonyfalván, Gyurgyevo-Mozsorban, Sajkásgyörgyén és Titelen. Titelen 36 zsidó élt, egy kivételével mindet megölték.⁶⁴ Az áldozatok jó részét arra kényszerítették, hogy a jeges Tiszába ugorják, és buntósbotokkal püfölték a fejüket, míg csak végleg el nem nyelte őket a víz. Másokat előbb agyonlőttek, és tetemüket hajították a hullámsírba.

Az újvidéki vérengzés. Feketehalmy-Czeydner hivatalos jelentésben számolt be a Sajkás térségében történekről. Felterjesztése alapján a magyar hatóságok január 12-én a büntető cselekmények kiterjesztését rendelték el Újvidéken is. A döntést Szombathelyi január 17-én közölte Feketehalmy-Czeydnerrel.⁶⁵

Bajcsy-Zsilinszky Endre képviselőtársától, dr. Rupert Rezsőtől értesült egészen pontosan és hitelesen arról, hogy mi történt Sajkás térségé-